

Sılaya Mektup V

– İ.ÇELİKLİ · 16 Kasım 2009

Canımm Anneciğim..

Canımmm..

Canımmm

Bilirmisin bilmem

Biz hep seninleyiz..

Soframızda her zaman yerin vardır

Her zaman bir tabak

Elele yürümüşsek kırlara, bağa.. bahçeye

Mutlaka çiçek toplamışızdır sana

Kıyamaya.. kıyamaya

Bak şimdi..

Kim ne derse desin

İnan mıyorum uzaklarda olduğuna

Kimse senin için "öldü" demedi ama;

Gel sen, bir de bana sor

Her mezarı senin sanıyorum

Durup dua ediyoruz yakınlarından geçerken

Gidip kucaklamak geçiyor içimden

"anneciğgiiimm" diye sarılmak her mezara

Babamın bana gerçeği anlattığından

emin olamıyorum

Senin hakkında bir şeyleri gizlediğini düşünüyorum..

Herkes bu yalana işbirliği yapıyor

İşte o zaman nefret etmek geçiyor içimden

Sen de çıkıp gelip bir şey demiyorsun

"yavruummm" diye

Sımsıkı

Sımsıcak

Kucaklamıyorsun

Nasıl içim gidiyor bilsen

Birilerini gördükçe

Annesinin yanında çocuklar
En çok da ne biliyor musun
Annem de bana bağırsa
Çimdiklese bir yerimi
Annem bekler diye
Oyunu unutsam ben de..

Daha bu günden
Elişi çeyizlerime başlansa
Bana kazak örsen sırtımda kolumda ölçü alıp
Zorla ilaç içirsen
Zorla ağzıma bir şeyler tıksan..
Sen beni döverken ben de
Anne anne diye ağlasam

Kuşluk babamla Karşıbağa gittik ya
Babam senli fallar açtı bobaççalardan
"-seviyor" çıktı
Ben de açtım..
"gelecek.. gelmeyecek.. gelecek"
"-gelmeyecek" çıktı anneemm
Hıçkırığa hıçkırığa ağladım

...
.
..

Babam söz verdi "gelecek" diye
O beni hep kandırıyor..
Sen de
..

Sen beni aramadıkça..Yazmayacağım..Gelmeyeceksen..sevmeyeceğim